

Elutazott Csongrád megyéből az ogyesszai delegáció

Szegedi tartózkodása utolsó napján, tegnap délelőtt testvérvárosunk küldöttsége Balogh István és Török Ferenc, a városi pártbizottság osztályvezetőinek társaságában a Szegedi Konzervgyárba látogatott el, ahol Abraham Antalné igazgató, az üzem többi vezetője és az ÉDOSZ táncsoportjának népviseletbe öltözött tagjai fogadták.

Találkozás a konzervgyár dolgozóival

A vendégek megtekintették a gyárat, az éppen működő meggyfeldolgozót, a sűrítőt, a zöldborsó-tartósítót, valamint az új raktáreépítést. A figyelmesség jeleként a dolgozók apró emléktárgyakat adtak át nekik.

Miután végigjárták az üzem, szívélyes beszélgetés alakult ki a vendégek és a vendéglátók között a szegedi tartózkodás élményeiről. O. V. Kuzmina elvtársnő ismertette az ogyesszai konzervgyár munkáját, s a többiek nevében is megígérte, hogy elősegítik a két konzervgyár kapcsolatának kialakulását.

Búcsúbeszéd a Hungáriában

Az ogyesszai delegáció szerdán délen búcsúzott el

Szegedtől. Az MSZMP városi bizottsága és a városi tanács búcsúbeszédet rendezett tiszteletükre. Ezen részt vett Biczó György, a városi tanács vb elnöke, valamint Sipos Géza, Török Ferenc és Balogh István, a városi pártbizottság osztályvezetői. A búcsúzás alkalmával a pártbizottság és a tanács nevében Sipos Géza elvtárs a szegedi üzemek termékeiből ajándécsomagokat adott át a szovjet testvérváros küldöttsége nevében Ny. Anyiszimov mondott köszönetet azért a meleg, baráti fogadtatásért, amelyben Szegeden részesültek, és Ogyessza dolgozóinak nevében emléktárgyakat nyújtott át a szegedi dolgozók képviselőinek.

Látogatás Csongrádon

A meleg elvtársi, baráti légkörben lefolyt búcsúbeszéd után a delegáció tagjai Csongrádra látogattak el Török László elvtársnak, az MSZMP Csongrád megyei bizottsága első titkárnak meghívására. Csongrádon meglátogatták az állami pincegazdaság bortelepét. Zsibók András, a megyei pártbizottság mezőgazdasági osztályvezetője, Török József, a

szentesi járási pártbizottság első titkára, Kovács Imre, a megyei tanács elnökhelyettese, valamint Gogh Mihály, a csongrádi pártbizottság titkára és Csorba György, a szentesi járási tanács elnöke fogadta a vendégeket, akik a szegedi pártbizottság néhány vezetőjének társaságában érkeztek Csongrádra. Ezután Bari János, a pincegazdaság vezetője tájékoztatót nyújtott a pincegazdaság munkájáról, a vendégek megízlelték a híres csongrádi kádorkát, és a látottak, tapasztaltak alapján elismeréssel nyilatkoztak az ott folyó munkáról. A Csongrádon tett rövid látogatás végzetével Török László elvtárs búcsúzott el a megyei pártbizottság nevében a vendégektől, kifejezésre juttatva azt a gondolatot, hogy látogatásuk Szeged és Csongrád megye dolgozóinak kapcsolatát erősítette az ogyesszai dolgozókkal és egyben erősítette a szovjet-magyar barátságot is.

Az ogyesszai delegáció Ny. Anyiszimov elvtárs vezetésével Csongrádról egy napos látogatásra a Balatonra utazott, majd pénteken Budapestre látogat, ahonnan a déli órákban utaznak vissza Ogyesszába.

Sok az értekezlet

Az utóbbi hetekben szinte minden vállalatvezető előszobájában azzal fogadtak: sajnos, az igazgató elvtárs értekezleten van. Amikor a konzervgyárban, a Szörme- és Bőrruhakészítő Üzemben, a Ruhagyárban, a Textilművekben, s a Ládaipari Vállalat újszegedi telephelyén is értekezlet miatt nem tudtam »értekezni« a vezetőikkel, ugyanazon a napon kérdezgetni kezdtem: mennyi időt tölt el a vállalatvezető, a főmérnök, vagy a főkönyvelő, a párttitkár vagy a szakszervezeti bizottság titkára tanácskozással, értekezletekkel? Nem sikerült a teljesség igényére törekvő statisztikát összeállítani, de azért sok fontos számot megismertem. Többben 2-3 értekezleten vesznek részt naponta. Volt, aki százalékszámítással adta tudtomra, hogy a napi munkaidő 30-40 százalékát, vagy még ennél is többet értekezleten tölt el.

A szegedi vállalatok, intézmények vezetői sokszor véget érni nem akaró értekezleteken vesznek részt, pedig nekik sok időt kellene eltölteni, amint mondani szokás, az élet sűrűjében és a gyakorlati feladatok megoldásán. Mégsem lehet egyértelműen azt állítani, hogy az értekezletek szükségtelenek. Még azt sem lehet mondani, amit a Szegedi Kenderfonógyárban mondtak néhány napja, hogy tudniillik az értekezletek »szükséges rosszak«. Való igaz, sok az értekezlet. Jó részük azonban nem szükségtelen: a napi munka részét jelentik. A munkát és problémát nem lehet elválasztani az értekezletektől. Pontosabban az értekezlet igen sokszor a problémák megoldásának kiinduló pontja.

Természetesen nem olyan értekezletekre gondolunk, amelyeknek napirendjén hajánál fogva előranciaigalt, kiagyalt, az élettől elvonatkoztatott, úgynevezett problémák szerepelnek. Bizony ma még előfordul, hogy néhány helyen a tanácskozás napirendi pontját csak azért tűzik ki, hogy kipálhassák a tervekben előre rögzített témákat. Az sem ritka,

hogy az értekezletek magukon hordják az évek során rájuk rakódott formásgokat, sallangokat. Az ilyenek természetesen feleslegesek, szükségtelenek. De az értekezletekre általában szükség van az emberek aktivizálására, mozgósítására, a rendszeres tájékoztatásra. Eppen ezért az értekezlet — a jó — a vezetés hasznos és nélkülözhetetlen módszere.

Manapság egyre több a tartalmas, az eredményeket kiváltó, a nézeteket gazdagító tanácskozás. Egyre több helyen tanulnak meg értekezni is. Ma már ott tartunk, hogy sokan vannak, akik leintik a szócséplő, szószátyár, notórius felszólalókat. Nem szívelik az üres szövegekkel, szóvirágokkal dobálózó embereket. Nem is tűrik, hogy ilyesmivel húzzák az időt. Ez még nem általános, mert nem mindenütt tudnak élni az értekezletek teremtette lehetőségekkel. Nem érik ennek valódi szerepét az üzemi, a közéleti életben, egy-egy országos, vagy helyi feladat mozgósításában.

Egy-egy tanácskozás, gyűlés célja az akció előtt meghatározni a tenni-valókat. A további szó a szervező munkáé kell hogy legyen. Ehhez pedig nincs szükség újabb értekezletre. Ha pedig túl vagyunk a szervezésen is, a végrehajtás ellenőrzése következik. Általában ez se értekezleteken történik. Tehát minden további felesleges tanácskozás a végrehajtástól, a tennivalóval való igazos intézésétől, az akadályok elhárításától, az ellenőrzéstől vonná el a figyelmet, s az időt.

Az értekezlet tehát ha jó, a munka szerves része, tartozéka. Az a tanácskozás jó, ahol arról beszélnek, ami az embereket foglalkoztatja, ami a munkapadok mellett, odahaza szóba kerül. A jó értekezlet kollektív gondolkodás, az eredményesebb, tartalmasabb munka érdekében, s nem felesleges rossz. Káros csak az öniméltó, bőbeszédű, az alkotómunka rovására menő »önagyonülésés« lehet.

Nagy Pál

Nyertek vagy veszítettek?

A vasipari szövetkezet problémái

Másfél éve olvadt be a cserépkályhás, meg a fémárúkesztő ksz is a vas- és fémipari szövetkezetbe. Két gyengébb az erősebbe. Az új, megnagyobbodott szövetkezet nem érte különösebb megrázkódtatás az egyesülés következtében, mégis úgy érzik, nem hogy nyertek volna, inkább veszítettek vele.

Nincs szükség a hordozható cserépkályhára

A cserépkályhásoknál két, vagy inkább három részleg működött: csempeformázó, kályharakó és hordozható-cserépkályha-gyártó. Az utóbbival hamarosan baj lett. Szaknyelven úgy mondják: telítődött a piac. Magyarán: nemigen vásárolják már a ktsz hordozható cserépeit, mert az üzletben olcsóbban lehet megvenni, mint ahogy ők adhatják.

Ennél a részlegnél voltak fémmel dolgozó iparosok is, hiszen a hordozható kályha váza vasból van. Mivel pedig ezeket az embereket most más jellegű fémipari munkával foglalkoztatják, egyedül maradt a cserépkészítő és a rakó részleg a vasasok között.

Nehogy a lakosság vallja kárát!

»Ez nem az én asztalom« — mondják a szövetkezet vezetői: az agyagos ipar és a fémipar túlságosan messze esik egymástól. Kérték is nyomban a KISZÓV-tól, hogy ne boldogítsák tovább őket velük. Úgy hírlík, meghallgatásra is találunk. Ha minden jól megy, január elsejétől az Építő KTSZ kebelében dolgoznak majd a cserépkályhások.

Ami azt illeti, inkább oda valók. De nagyon fontos volna, hogy a gyakran változó bábák között el ne vesszen a gyerek: a városban nagy szükség van a cserépkályha-készítőkre, cserépkályhajavitókra, Nehogy a lakosság vallja kárát a sűrű gazdacserének!

Nem kell az öltözőszekrény sem

Egyetlen gyártmánya volt csak a másik beolvadt ktsz-nek, a fémárúkesztőnek, mégpedig az öltözőszekrény.

Azt mondják az illetékesek, hogy erre sincs már elegendő megrendelés. Amennyire még akad, azt egy másik műhelyben csinálják. Akik a régi szövetkezetben dolgoztak, természetesen most sincsenek munka nélkül, csak hogy növelték a zsúfoltságot a többi részlegnél.

Ez az utóbbi megállapítás szintén a szövetkezet vezetőitől származik, s van is benne némi igazság. A Római körúton ugyanis körülbelül egy éve tanműhelyt rendeztek be, ahol csaknem hatvan ipari tanuló ismerkedik a szakmával. A zsúfoltságot ennek köszönhetik. Szó szerint köszönhetik, mert ha esetleg ma még nem is érzik igazán, hogy milyen hasznos korszerű körülmények között nevelni a szakmai utánpótlást, néhány év múlva már bizonyára a szövetkezet minden tagja örülni fog a jó ötletnek.

Mégsem lehet panasz a körülmények miatt

Hiába, akárhogy is nézzük a dolgot, nem olyan istencsapás számukra a másik

két szövetkezettel való közösödés, mint ahogy képzelik. A Szegedi Tervező Szövetkezetben éppen most készítik a Vas- és Fémipari KTSZ új üzemházának beruházási programját. Tízmillió forintba kerül majd az építkezés, ami nem megvetendő összeg, és arra enged következtetni, hogy igen korszerű, szép kis üzem lesz belőle. Jövőre már meg is kezdik tervezését.

Ez a jövő. De a jelenlegi körülményekre sem lehet panasz. Munkával például bőven ellátták őket, meg is becsülik munkájáért a szövetkezetet, Méltán, Gyártmányait, az élelmiszeripari és a famegmunkáló gépeket szívesen vásárolják nemcsak belföldön, hanem külföldön is. Tizedrésük közvetlen exportra megy, másik tizedük pedig beépítve kerül el a határokon túlra.

Nem lehet ezeket a tényeket sem kiszakítani az elmúlt másfél év történetéből. Márpedig azóta egy szövetkezet a cserépkályhás, a fémárúkesztő meg a vas- és fémipari!

F. K.

A megye textilüzemeiben tovább javult a munkaegészségügyi helyzet

Ankét a Szegedi Textilművekben

Tegnap délelőtt a Szegedi Textilművek művelődési termében ankétot rendezett a Textilszakszervezet Csongrád Megyei Bizottsága. Ezen a megyei textilüzemek igazgatói, üzemorvosai, szakszervezeti vezetői vettek részt, valamint dr. Kovács Géza, az Egészségügyi Minisztérium orvos főelőadója, Szlukovényi Vince, a SZOT instruktora, és dr. Mariska László, a SZOT egészségügyi osztályának főelőadója.

A megjelenteket az ankét elnöke, Szógi Antalné, a Textilszakszervezet Csongrád Megyei Bizottságának titkára üdvözölte, majd dr. Kovács Károly, Csongrád megye üzemi főorvosa, a Textilszakszervezet Csongrád megyei üzemének munkaegészségügyi kérdéseiről orvosi és műszaki szemmel címmel tartotta meg vitaindító beszámolóját.

Bevezetőjében arról beszélt, hogy a felszabadulás óta lényegesen kedvezőbbek a munkafeltételek az üzemekben, sok millió forintot fordítottak a munkavédelmi berendezésekre és szociális létesítményekre. Az ankét céljáról szólva elmondta, hogy a dolgozók egészsége érdekében a jövőben eredményesebben kell együtt dolgoznia az üzem vezetőjének, a szakszervezetnek, az üzemorvosnak, a biztonsági megbízottnak.

A továbbiakban dr. Kovács Károly a többi között felsorolta azokat a tényezőket, melyek befolyásolják a munkaegészségügyi alakulását. Ezek között első helyen említette meg az üzem vezetőinek magatartását a munkaegészségügyet szabályozó rendelkezésekhez. A tapasztalatok alapján a vezetők ezekkel a rendelkezésekkel szemben nem nyilvánítanak határozott ellenkezést, de mégis sokszor úgy érzik az egészségügyi szervek, hogy

az üzem vezetői inkább tehernek, mint munkájuk eredményességét előmozdító tényezőknak tekintik. Nagyobb gondot kell fordítani az általános egészségvédelmi és balesetelhárítási szabályok megtartására és megfigyelésére.

Több helyen elhanyagolják a munkára jelentkező új dolgozók munkaegészségügyi oktatását. Hasonlóképpen azt a szabályt is, hogy az ipari tanuló csak állandó felügyelet mellett dolgozhat, ha munkaköre festi épségét vagy egészségét veszélyezteti. Ugyancsak elmulasztják a vezetők az állami közegészségügyi fel-

ügyelők munkavédelmi szemlét meghívni, amikor új műhelyt létesítenek, vagy egészségre ártalmas új anyagot akarnak bevezetni.

A textilüzemekben az üzemorvosnak és a vezetőknek

elsősorban kell figyelembe venni a lárma, a por és a klimatikus ártalmak veszélyességét.

Végül az előadó megállapította, hogy jelentősen javult Csongrád megyében a textilüzemek munkaegészségügyi helyzete, de még vannak hibák, melyeket sürgősen ki kell javítani.

A vitaindító előadás után dr. Mándoki András, a Csongrád megyei Közegészség- és Járványügyi Állomás orvosa a Hódmezővásárhelyi Harisnya- és Kötöttáru-gyár, valamint a Csongrád megyei kendergyárak egészségügyi és munkavédelmi helyzetéről számolt be. Dr. Czina Mihály, a szegedi KÖJALL orvosa pedig a Délmagyarországi Rostkikészítő újszegedi telephelyén, a Szegedi Kenderfonógyárban, az Újszegedi Kender-, Len-szövő Vállalatnál, valamint a jutaárugyárban végzett ellenőrzési és felmérő munkájáról adott számot.

A hasznos, hosszan tartó vitában csaknem valamennyi megyei textilüzem vezetője, főmérnöke, üzemi főorvosa és szakszervezeti titkára felszólt. Hozzászólásukból kicsendült, dolgoznak azért is, hogy újabb eredményeket érjen el a munkaegészségügy.

Külföldi különvonatok is érkeznek Szegedre a szabadtéri játékok idején

A MÁV Szegedi Igazgatósága az elmúlt két év tapasztalata alapján az idén is felkészült a nagyarányú utasforgalom lebonyolítására. A múlt évhez hasonlóan idén is minden játéknapon sebesvonatot indítanak Budapestre. Eddig még nem közölt időpontban, azonban a sebesvonat az éjfél órákban indul vissza Budapestre. Újszeged és Makó között szintén beállítják a

tavaly is bevált előadás utáni különjáratokat. Ezenfelül több jelzés érkezett már bel- és külföldi különvonatok érkezéséről. Július 28-án, augusztus 11-re és augusztus 18-án Budapestre jeltek sebesvonatot. Eddig még nem közölt időpontban, azonban a sebesvonat az éjfél órákban indul vissza Budapestre. Újszeged és Makó között szintén beállítják a

szabadtéri játékok idején

szabadtéri játékok idején

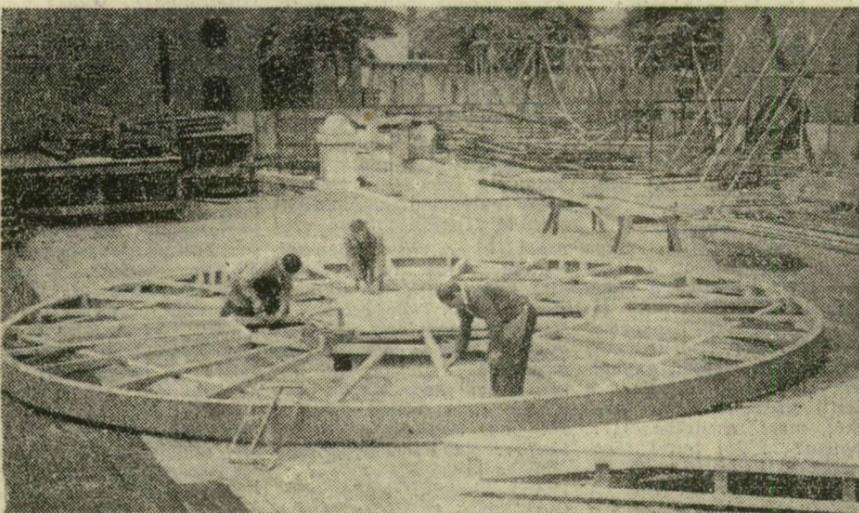
szabadtéri játékok idején

szabadtéri játékok idején

szabadtéri játékok idején

szabadtéri játékok idején

KÉSZÜL A FORGÓSZÍNPAD

Most készítik a szabadtéri forgószínpadot a Hány Jánoshoz. A 8 méter átmérőjű hatalmas korongot nem süllyesztve, hanem magán a színpadon, a színpad deszkáin helyezik el. A konstrukció 24 golyóscsapágyon forog majd.